

KONTAKT MED G*R*I*N

Det Sällsynta Sällskapet för Gamla Radarjaktledare I Näringslivet

Nr 45

G*R*I*N-rapp från höstkontakten 2014

I sådana tider som nu råder är det lätt för Gala Radarjaktledare att drabbas av ruelle, allmän hängighet, svärmod och besvärande nedstämdhet. Vi matas dagligen med allehanda av världens elände via media, mörkret tättnar allt fortare och fullständigt oönskade ord som ”snöglopp”, ”vinterdäck” och ”höftledsfraktur” är inte långt borta i vår vardag.

Vilken tur då att det även finns ljuspunkter i vår alltmer traskliknande tillvaro! En sådan klart lysande tilldragelse är utan tvekan Sällskapet G*R*I*N:s årliga höstkontakt. Här nedan finner du en avrapportering från vårt senaste evenemang. Må skildringen förnöja även den stora skara som inte hade möjlighet att komma till **Karlsborg** där vi höll till!

Den 16-17 oktober 2014 flockades vi i denna lite undanskymda, avsides belägna stad under ledning av kontaktens Rrjal, **Torbjörn Alm**. Han har lite försänkningar i trakterna och hade utan påtryckningar sedan länge lanserat förslaget. Nu var det äntligen dags!

Vid Sällskapssekreterarens avfärd från generalkansliet i Grundsund stod regnet verkligen som spö i backen och en klass 2-varning var utfärdad av SMHI. Skönt att dra sig därifrån alltså. När Skövde passerades lättade emellertid molnhöjden och förväntningarna steg att vi åtminstone inte skulle behöva genomföra kontakten iklädda gummistövlar. I Karlsborg sken visserligen inte solen, men man anade ändå att den fanns däruppe någonstans. Härligt!

Tyvärr hade några anmälda varit tvungna att lämna återbud i sista stund på grund av sjukdom och andra olyckliga omständigheter. Efter vissa navigeringsproblem lyckades dock alla övriga anmälda att samlas på angivet ställe, där en A 32 (Filip 43) på en pinne ställts upp bara för vår skull (?). Följande, hyfsat talrika grupp av Gamla Rrjalar (men tyvärr ingen enda kvinna den här gången), deltog i hela eller delar av programmet:

Torbjörn Alm	Göran Almfjord **)	Ingmar Berglund	Jan F. Bergman
Gunnar Blomquist	Carl Johan Frödin ***)	Bo Fundell	Lars Gissler
Göran Glimsholt	Sven-Åke Granquist	Kjell Hamberg	Stefan Hansson
Gunnar Harmén	Lars Hed	Jan-Erik Jonsson	Rolf Jonsson
Nils Junehill	Anders Nyrenius *)	Lennart Ragvaldsson	Tommy Sandholm
Arne Söderberg	Antero Timofejeff	Nils Ullgren	

*) Ny Gammal Rrjal **) Föredragshållare och Gammal Rrjal samt Special Guest vid middagen ***) Inte Rrjal men föredragshållare och Special Guest vid middagen

För min egen del är kunskaperna om Karlsborg och erfarenheterna därifrån synnerligen begränsade. Under Rrjal-utbildningen 1959, som korpral, var jag och vi andra på kursen en gång till numera nedlagda F 6, och skulle få uppleva flygkänslan i en trettiofåa. Det fick jag göra med råge. Den påpassligt medhavda påsen kom snabbt till nytta när jag turligt nog hann få av mej syrgasmasken, och händelsen är ungefär allt av vad jag minns av besöket. Jag lyckönskade efter flygpasset mitt val att försöka bli Rrjal i stället för pilot, det minns jag i alla fall.

Men efter årets höstkontakt känner jag mej bättre uppdaterad. Karlsborg är en härlig plats på jorden och där pågår minsann högintressant verksamhet på den före detta flottiljen, samt på den gamla fästningen. Förbandet vi besökte heter K3 (Livregementets Husarer), men några hästar såg vi då inte till!

Vårt initiala besöksmål var **UAV-verksamheten** därstädes (står för: Unmanned Aerial Vehicle). UAV (även kallade ”drönare”) är helt enkelt flygande, obemannade farkoster. Vad har dessa med Rrjaleri att göra, kan man fråga sig? Jo, ganska mycket, farkosterna styrs från marken och man kan säga att pilot och Rrjal i detta fall på sätt och vis utgör samma person. Här gäller det inte bara att styra, man ska leda, övervaka och samordna också.

Det är kanske förståeligt att denna rapport inte kan gå in särskilt djupt i vad vi fick veta och se, men var och en förstår att vi fick inblick i en synnerligen spännande verksamhet!

Vi blev varmt mottagna av tvenne officerare, **Carl Johan Frödin**, pilot och flygchef UAV inom FM, samt **Göran Almfjord**, chef för K3:s flygavdelning och, visade det sig, f d Rrjal!

UAV finns i olika storlekar, från XXS till XL. I andra länder förekommer beväpnade varianter som de flesta säkert vet, men vi hyggliga svenskar utnyttjar mackapärerna enbart för spaningsändamål. Eftersom farkosterna är försedda med en förträfflig kamera kan de styras in över okänd terräng, och bilderna länkas ner till tvåmansbesättningen på marken, där en av dem främst tjänstgör som bildtolkare.

Den oinvidge kan lätt fås att tro att verksamheten mest liknar det roliga som modellflygarna håller på med, men så är det verkligen icke! UAV-förband ur K3 har redan tjänstgjort i Afghanistan under synnerligen farliga och fältmässiga förhållande och där gjort mycket stor nytta som underrättelseinhämtare. Och fler uppdrag väntar!

Vi fick också avslutningsvis en mycket intressant visning av en del av förbandets materiel. De operatörskabiner som vi fick kika in i var lite modernare än PJ-21:ornas indikatorvagn ¹, men hade mindre volym och var ännu trängre, med en takhöjd som bäst passar för småväxta.

TACK Carl Johan och Göran för några mycket intressanta timmar!

¹ När det gäller gamla PJ-21 indikatorvagn så var den säkert betydligt sämre isolerad än den moderna motsvarighet som vi nu fick se. En gång på sextiotalet var jag Rrjal vid Vidsel i samband med att FC idkade robotskjutningar. Det var 29 grader kallt ute. Vid mina fötter var det kanske nollgradit, men i huvudhöjd närmare 25 plusgrader. Det bästa var att lägga sej på stolarna, i den höjden var temperaturen nämligen lagom.

Ombasering gjordes nu till **Kanalhotellet**, vilket kvällens Rrjal rekommenderat, och som också skulle bli platsen för aftonens traditionella Rrjalmiddag.

Hotellet visade sig vare nästan en mindre stugby, med ett antal byggnader i lite gammaldags stil. Rummen var utmärkta.

Samling skedde inledningsvis i biblioteket för en liten mingelslurk. vilken på ett förväntat sätt läskade våra torrlagda gommar och mjukade upp våra stämband. Farten var hög redan före måltiden.

Det vackert dukade långbordet på husets glasveranda intogs snart under glam och støj. Gamla Rrjalar har alltid oerhört mycket att dryfta när kompisar samlas! Och mest rör samtalsämnena den tid som för oss alla var så viktig och danande. Ständigt luftas minnen om de profiler som fanns i Rrjalkåren ”förr i tiden”: Berra Standar, Mille Söderlund, Balsa-Nisse, med många fler namn diskuterades som vanligt.

När måltidsdryckerna kommit på bordet satte middagen igång. En liten kulinarisk krumelur, namngiven efter den nordligaste spetsen på Jylland, inledde måltiden, och satt som en smäck! Våra kampsånger skallade så att glasverandans rutor buktade utåt, och livet kändes härligt!

Varmrätten bestod av kotletter från lyckliga, knorröfödda, välgödda ornar i en himmelsk sås, ackompanjerad av en strålande knölgratäng. Vi smorde helt enkelt kråset!

Till vår glädje hade även vännerna från K3, Carl Johan och Göran, accepterat en förfrågan om de ville delta i vår afton, vilket gav oss möjlighet att ytterligare fördjupa oss i deras värld.

Något krav på formell undanflykt för icke-deltagande fanns ju inte detta möte, men utöver många hälsningar hade ändå några lämnats. **Dag Svernlövs** ursäkt blev förstås utbuad (han jagade alligatorer i Florida med hjälp av långa käppar och vita bollar). **Sten-Arne Jönssons** långa utläggning om ett pass där hans JAS 39 blev jagad av en gul lastbil, vållade stor munterhet. Värt ett hedersomnämmande ansågs **Sven-Olle Olsons** förklaring vara:

Det är tyvärr inte möjligt för mig att delta i Karlsborg aktuell tid. Sorry!

För Din kännedom vill jag nämna att vi var ytterst nära att bli drabbade av den stora branden i Västmanland. I sista minuten ändrade vår Herre vindriktningen och vårt ställe med flera hus är helt oskadat. Men inte långt ifrån oss är landskapet skrämmande ödelagt. Vi blev utan varsel tvångsevakuerade 9 dygn (vi var längst evakuerade av alla) och levde då i brist på information inledningsvis i fullständigt hemsk oro för hur det gick för vårt älskade Örbäck. Desto gladare är vi nu att allt är intakt. Den 16/10 kommer räddningschefen /brandchefen Lars-Göran Uddholm till FHS höstmöte för föredrag: ”Skogsbranden i Västmanland, från katastrof till organiserat kaos”. M.h.t. vad jag nämnt ovan förstår Du säkert att jag måste delta i FHS möte. (Jag gick chefskursen på FHS bl.a. tillsammans med Kungen 1973).

Varma hälsningar till Dig och till alla i mötet deltagande kamrater.

Kvällen fortsatte och som brukligt är kallades de ännu odekorade och icke slutgiltigt invalda medlemmarna upp, och ställdes mot väggen, **Anders Nyrenius** och **Göran Almfjord**.

Båda kom med tårdrypande beskrivningar av sin bakgrund och vädjade med bestämdhet att de skulle platsa i Sällskapet. Efter mycket kort betänketid beslöt den övriga, mycket besluts-
mässiga församlingen att det ska väl gå för sej, då. De fick sina slipsnålar och vi hälsar dem härmed varmt välkomna i Rrjal-gemenskapen!

Sjungandet var mycket av hög kvantitet och kvalitet. Vår gäst Carl Johan stämde till och med, under allmänt jubel, upp en solosång på sitt värmländska tungomål, i pur glädje över att få ta del av vår gemenskap!

Efter kaffe med gemenskapsförstärkande tillbehör drog vi oss åter mot biblioteket och kvällen fortsatte i kurvanfallens och barens tecken. Någon Rrjaltest blev det inte denna gång, för undertecknad bedömde det som lite synd att avbryta det högljudda och glada sorlet.

Ett kortare avbrott gjordes dock för att tacka **Torbjörn Alm** för att han lagt ner sin själ i kontakten och han fick motta en älg-putell med medicin mot allehanda knytt och bobbor.

TACK Tobbe! Det gjorde du bra!

Nästa möte, våren 2015 alltså, diskuterades. Många ansåg att det nu borde vara dags att än en gång drabba vårt "Sällskapsslott", **Ljunglöfska**. Ett annat förslag kom från hrr Glimsholt och Timofejeff om att vi återigen (vi var ju där för några år sedan) skulle besöka **Arboga** med dess Robotmuseum. Där finns ju även en hel del Strilhistoria bevarad. Från Rolf Svensson nere i sydöstra delen av landet har kommit en propå om att vi skulle kunna besöka en **KSRR** som återupplivats nere i Blekinge skärgård, och från Olle Stedt har kommit flera påpekanden om att en nyputsad PJ-21/R numera finns att beskåda på **Flygvapenmuseum** i Linköping.

Ingen brist på besöksvärda resmål alltså! Vi får väl se vilken falang som är påstridig nog att vinna kampen! Hör gärna av er med önskemål. Kallelse kommer i vilket fall c:a en månad före nästa kontakt! Och ännu tidigare kan information dyka upp på vår hemsida.

Kvällen blev mycket lång, precis som vanligt, men en stund efter midnatt fann de flesta det för gott att inta sina nattläger. Vi måste ju tänka på att det var program dagen efter också!

Torbjörn hade på fredagen engagerat en kunnig guide vid **Karlsborgs Fästningsmuseum** för att bibringa oss lite kunskaper om traktens historia och denna spännande plats i befarade orostider. Det är ju nämligen så att fästningen byggdes på 1800-talet för att bli den ointagliga borg dit Konung, Regering och Riksdag skulle dra sig tillbaks om ryssen eller någon annan försökte ta oss. Även landets guldreserv skulle gömmas djupt innanför vallgravarna vid kris.

Som tur var, eller tack vare skicklig politik, bestod freden. Den tekniska vapenutvecklingen gick dessutom så fort att hela bygget var otidsenligt efter bara c:a 100 år!

Men allt finns ju kvar där och i det spännande belägna museet fick vi i oss en hel del kunskaper om förr och nu. Vi avslutade i den imponerande Slottskyrkan som var dimensionerad för 700 man och förutom gudstjänster även var avsedd att fungera som Riksdagens

reservplenisal – om det hade behövts. Ett mycket intressant och givande besöksmål!

Uppbrottet skedde i stor ordning, men så brukar det ju bli.

TACK igen, alla inblandade för härliga dagar tillsammans!

Bilder och annan information kommer på vår hemsida så snart det blir möjligt:

<https://sites.google.com/site/sallskapetgrin/>

Vi ses förhoppningsvis till våren! / Eder Ständige Sällskapssekreterare

PS. Sven-Åke Granquist har efter mötet berättat den tråkiga nyheten att Radarjaktledaren och Hedersmannen **Frans Malm** inte längre är bland oss. Frid över hans minne.

Till slut vill jag inte undanhålla er denna bild på en koncentrerad Rrjalelev som dock senare valde en annan yrkesbana i livet. För övrigt var han min gamla höjdobs (lärde honom på Gripen att visa in PH-12 mot rätt mål en gång i tiden). Den fina bilden har jag "lånat" från Facebook, där jag första gången såg den publicerad.

PS. Vem är kadetten?